

Mahmut MAKAL
FAALİYETİN DEĞERİ
5000 TL

Hayat Tabiri YILMAZ
YOKSULLUKTAN
VARSAĞIĞA İSVEL
1000 TL

GÖRKEM AYINARI
İSVEL
1000 TL

abana

SAYI 172

8 AĞUSTOS 1999

ABANALILAR SAVAŞ İSTEMİYOR

Savaş karşıtı gösteriler Amerika, Japonya, Avrupa ve Türkiye'de yayımlanırken, Abanalılar da olası bir savaşa tepki gösterdiler.

SHP, DYP, HEP, TBKP, SP, İHD (İnsan Hakları Derneği), TBMOB (Türkiye Mimar Mühendis Odaları), Türkiye Ziraat Odaları Birliği, Balıkçılar, Eğitim-Öğretim, Tabipler Birliği, Türkiye Hemşireler Derneği, Çağdaş Halkın Hakları Derneği, sendikalar, sanatçılar ve kitle örgütleri değişik biçimlerde gösterilen tepkilerle Abanalılar da katıldılar.

19 Ekim'de sendika toplantısı yapan Abana Elektrikçileri, Abana'da 160 işçi, savaşa çıkması için işçi haklarını yokedeceğini belirttikçe, sa-

vas girişimlerini protesto ettiler.

İstanbul'daki bir grup Abana'da çağrı yaparak Abanalıların savaşa karşı duyarlı olmalarını istedikler.

(Sana 2'de)

ATATÜRK VE İNÖNÜ'NÜN ÇOK YAKININDA BULUNMUS BİR ABANALI

MEHMET RIZA TİĞLİ

Mehmet Rıza Tıgılı ile Sabri Tıgılı'nın yaptığı uzun konuşmanın tümünü (ya da ilk yarısını) gelecek sayımızda yayımlayacağız

Bu çok ilginç konuşmadan iki ilginç alıntıyı aşağıda veriyoruz

Atatürk, yukarıdan aşağı beni izledi ve sordu:

"Nerelisin?" dedi.

"İneboluluyum Paşam"

dedim.

"İnebolu'nun neresinden-

sin?"

"Abanalıyım Paşam"

"Abana'nın neresinden-
da?" diye verdiklerinde içimde
bir his uyandı. "Allah Allah
Atatürk Abana'nın köyüne ke-
hanne nereden biliyor?" diye
şecirdim içimden.

"Sincirli'deyim Paşam"

"Kimlerden?" diye sor-
duğu zaman da içimden bir
sey köptü. Ağlayarak durum-
daydım.

"Tıgılıoğullarından mısın Pa-
şam?" dedim.

"Dur çocuk! Dur! Sen
Tıgılıoğlu Rıza'nın oğlusun. Sen
babana çok benziyorsun!"

Kolumdan tutarak kendisi-
ne çekti, alından öptü. Ağla-
yordum. Ben zaten ağlıyordum.
Sonra Atatürk beni karıma aldı.

"Bana bak çocuk! Bun-
dan sonra senin adı babamın
adıyla olacak. Senin adın
Rıza olacak!"

Bütün bu yaşlar dahil, çeş-
sindiklere yerleri söyledim.

"Bundan sonra dikkat
edin, bannın adı benim şe-
hitle olacak! Bunun adın Rıza ko-
yuyorum. Bundan sonra Meh-
met diyenin gözünü patlatırım!"
Adım böylece Rıza olarak kaldı.

Rıza, sen öteğünde ver-
cektin haklım. Abana'nın içi
olmuş lazm. Dedğin gibi bana
yolu yok. Paşa da şimşek is-
tedi, karayolu olmadı için
gidemedim. Demiz yol vermedi.
Madem ki sen böyle istiyorsun,
ben de Abana'yı içte yapı-
cagım."

Kendisine teşekkür ettim
ve Abana'yı müddet verdim.
Hilmi Urus sözünü tuttu. Aba-
na'dan Ankara'ya bir heyet
geldi. Hilmi Urus sulara da
"merak etmeyin, Abana için
söz verdim" diyerek onları A-
bana'ya yolladı. --

ZIRKALI, ORDAN, 1979 ANISI
Ayaktakiler (soldan sağa): Mehmet Bayık, Mustafa Tokaç
ve Mustafa Aul.
Oturun: Yaşlılar: Mustafa Kara, Ahmet Büyükoğlu, Esat
Tepe, Hasan Can ve Mehmet Ateş.

(18 Eylül 1979 tarihli gazetemden - Foto Abana)

TIGLIOĞULLARI HACI YUZBAŞIOĞULLARINI SOLLADI

Salim YILMAZ

Bu yıla kadar, önceki yıllara oranla araştırma yönünden
daha yoğun geçti diyebiliriz.

Abana'da dinleniyorken, akşamları daha çok Sabri Tıgılı
Ağabeyle kafa kafa verip köllü alıyorduk.

Bir gün Sabri Ağabey bana, Atatürk ve İnönü'nün çok
yakınında bulunmuş olan ve 60 yıl sonra Abana'ya gelebilen
Mehmet Rıza Tıgılı ile ilgili bir konuya yaptığını söyledi.
Mehmet Tıgılı, Atatürk'ün emri çavuşyken Çanakkale'de
şehit düşen Sarıççekli Rıza Çavuş'un oğluydu. Gazetemizin
gelecek sayısında yayımlanacak olan bu konuşma bannımın
kopyasını Hollanda'da değerlendirmek üzere almıştım.

On beşten çok ses bandı içinde, gazetemizin yer durumu
elverdiği ölçüde, araştırmalarımıza ve bölge tarihimize katkıda
bulanlara öncelik veriyoruz.

Bu konuşmalardan Hacı Yuzbaşıoğulları üzerine Nazım
Önuralp ile yaptığımız konuşmada (bu konuşma ilerde yeniden
yayımlanacak), "bu konuşma yayımlanana Abana tarihi biraz
daha aydınlanacak" demiştik. Mehmet Rıza Tıgılı ile yapılan
konuşma ve Tıgılıoğulları üzerine rastladığım öteki bilgiler,
Abana tarihine ilişkin çok değerli ipuçları veriyor.

Sincirli'ye (Sarıççek) "tuğ beyi" (timar) olarak atanan
Osmanlı temsilcisi (Tıgılıoğullarının atası) üzerine derin
araştırma yapmamız gerekiyor.

6 Temmuz akşamı saat 23'te, İstanbul Tokapı'dan Kalkan
otobüslerden birinde yer buluyordum. 7 Temmuzun saat 5.30'
unda Ankara'dayım.

Hic umudum, Ankara'ya ilk kez, Kastamonu Gülsöğüt
Enstitüsünde okurken, "arkadaşlarımı toplu başkaldırma
kışkırtma" suyuyla okuldan atılmam sonucu 1956'da gelmiş-
tim. Bu kez Kültür Araştırmaları için geldim.

Ankara Otu Garının tıvaleti çok ilgil. Otu Garının eve
gider gibi, yürüyerek Bakanlıklar'a gidiyordum. Zamanın
var. Sehiye'den sonra Bakanlıklar geliyor. Kültür Bakanlığım
buluyorum. Polislerle tanışıyorum, Yenimahalle, Demirever,
İsvet, Çaldı, 59'a gideceğim. Daha zaman var, dairelerin
açılmasına, otobüsle gidiyorum. Suriçliye söylemiştim inee-
ğin yeri ama beni iki durak ötede indirmiş. Zaman yemerk
için takı tuttum bu kez.

Ama buran, 1923'ten sonrası Amiy Merkeziymiş.
Oysa ben, Osmanlı devri üzerine araştırma yapacaktım. Öyle
ya, 1923'ten önceki başkent İstanbul'du.

(Sana 2'de)

GELECEĞİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Adnan ÖNEY

Gazetemizin Ağustos 1990 sayısındaki söyleşi oldukça
ilginçti. Geleceğimize dedikimiz, umut bağladığımız, umut
bağlamak istediğimiz gençlerimizle, deneyimlerine güvendi-
miş, bu anlamda, bu bölgede hizmet vermiş orta yaş ver-
karlı kışağının konuşmalarından, görüşlerinden sayıp, duy-
dum.

Dinko parkı döşeyen arkadaşımız, evinde içim, net bir
gözetim ile izleyebiliyor mu? Dilodığı gazeteyi, derin, kitah
gününün okuyabiliyor mu? Söyle doğru olarak oturamı-
cığı, arkadaşlarıyla oturup tarına yapabileceği, bir şeyler
iretebileceği bir mekân bulabiliyor mu?

Futbol eları isteyen arkadaşımız, ilçemizde yeni işyeri
olanakları yaratılmaz, ilçemizde emekçiler ve garbetçiler kendi
durumuna göre, futbol oynayacak gençleri nereden bulacak?
Kısmi tipi için Akpın'a gitemeydim. Saffanbula evremi
var, Abana evleri var, bizim olan, daha işçesiz. Akpın'e,
İkandınay ülkelerine gideceksek, demokrasi için gidelim. Pal-
me'yi sinema giysi önünde kayırdık görmek için, demokra-
siyi, adaleti, özümsemeyi insanları görmek için gidelim, bunga-
larlar için gidelim.

Evet, Yarılgöz'e telefonla çıkalım. Abana-Borkurt Ha-
cıevli'ye trenle gidelim. Gidelim de, başka yerlerden Abana'ya
nasıl geleceğiz? Ülkemizin neresinden olursa olsun, ilçemize
gelip dönüp de aramızın bakıma sokmayan bir tek kişi göstere-
bile miyiz?

Derim ki: Şapkalılarımız kayımlı olamaz ve dayanılmaz.
Neyimiz var? Neyimizi, nasıl yeriyelim olamaz? Değerlendir-
biliriz?

Denizimiz var. Günün gereklerine göre donatılmış, açık
denizlere çıkabilecek teknelerimiz, balıkçılarımız var mı?
Gerçekten bu işi "iş" edinmiş, bu işe umut bağlamış "ben
balıkçıyım" diyebilen kaç kişimiz var?

Ormanlarımız var. Nesinden, nasıl yararlanıyoruz? Nerede
orman ürünleri işleyen kuruluşlar, nerede arıncılar ölmek
vayın kışlar? Kaç tane birki var ormanlarımızda? Hangisi ne
ye yarar? Bilen biri gelin. Kaç kişi arıyı toplayan, kaç
kişi balık tutuyor? İçimim? Bir tek kişi toprağın aralığını
yaptırır mı bugüne dek? Sorduk mu, soruşturduk mu? Ne ek-
çim, ne dikçim, ne olan bu topraklarda? diye?

Motellerle doldurarak kışlarıymış, binlerce teletimiz
yerleşenimiz olsa güzel ilçemiz... Binlerce kışire binlerce
litre altı gerek, binlerce kilogram altı gerek, binlerce yumurtu
gerek... Nerede?

Evet, isteyim. En iyisini, en güzelini isteyelim. Tiyatru-
larımız, kültür teletimiz, spor kuruluşlarımız olsun. Dahan,
deniz, emekçilerimizle sulararası boyut kazandıralım. Dayınca
de atetelim ama, bundan böyle "iş" de üretelim. Dayın adam-
ları kadan, onlardan da çok teknokratlara gerekçemiz var.
En gerçek yol gösterici bilimidir.

Adnan ÖNEY

ÜÇ SENDİKA BİRLEŞİYOR

Metal işkolunda Otomobil-İş, Çelik-İş ve Özdemir-İş sendikaları, 9-11 Kasım tarihleri arasında genel kurullarını toplayarak birleşecekler.

Çelik-İş Genel Başkanı Metin Türker, Otomobil-İş Genel Başkanı Celal Özdoğan ile Özdemir-İş Genel Başkanı Mehmet Aras'ın onayladıkları ön anlaşmada, birleşme kararının kamu oyuna açıklanmasını izleyen ilk günden başlayarak, yasal düzenlemenin yerine getirilmesi ilkesi benimsendi.

Ön anlaşmaya göre birleşme, Çelik-İş ve Özdemir-İş sendikalarının Otomobil-İş Sendikası'na katılmasıyla gerçekleşecek. Otomobil-İş ana tüzüğü, her üç sendikanın oluşturacağı bir kurula yeniden gözden geçirilecek. Kurulca hazırlanacak yeni tüzük, Otomobil-İş Sendikası genel kurulun-

da hiçbir değişikliğe uğramadan onaylanacak.

Sendikaların bir araya gelmesiyle gerçekleşen bu birleşik sendikaya, genel kurul kararıyla Hak-İş de katılacak.

Birleşme yolundaki üç sendika, grup toplu sözleşmelerinin uyumsuzlukla sonuçlanması üzerine MESS'e karşı başlattıkları protesto eylemlerini de sürdürüyor.

Toplu iş sözleşmesi kapsamındaki işyerlerinde çalışan üç sendikanın 50 bin dolayındaki üyesi, 15 gün süreyle yakalarına "insanca yaşamak, insanca çalışmak istiyoruz" yazılı "kokart"lar takarak çalışmaya başladılar.

Üç sendikanın birleşme kararı, Abana Elektromekanik fabrikasında çalışan bağımsız Çelik-İş üyesi işçilerce de sevinçle karşılandı.

ABANALILAR

(Bast 1'de)

Çağrı yazısı ve imzaları:

"Biz, aşağıda imzası bulunan Abanalılar, ülkemizin, katıldığımızda onarılmaz zararlar, yoksulluk, gozyaşı ve daha fazla eşitsizliğe neden olacak bir savaşa girmesini istemiyoruz. Tüm Abanalıları duyurılı olmaya çağırıyoruz."

Av Varol Yazgan, Nemin, Yorgancı, Muharrem Yorgancı, Vet Hekim Adnan Öney, Sevinç Balıç (mimar), Hakkı Balıç (mali müşavir), Mehmet Öztürk (harita müh. karikatürist), M Necdet Saraç (gazeteci), Demet Öztürk (grafiker), Lütfi Aydın (emekli), Marcit Kumral (işçi), Şükran Kumral, Yaşar Kurtuluş (züccaciye), Yaşar Öztürk (sanatçı), Mükrem Öztürk (sanatçı), Ender Yorgancı (sinema emekçisi), Burhan Dom (emekli), İsmail Hakkı Sener (serbest), Hakkı Şen (ticaret), Cemal Öney (emekli), Sati Can, Adil Bozkurt (emekli), Nihat Günay (bakkal), Selami Tığlı, Muhittin Akar (emekli) ve Ahmet Can.

TIGLIOGULLARI

(Bast 1'de)

Ben yine de bu olanığı değerlendirmek istedim. Sokak da karıştırdım. Benimle ilk kez tanışan genç bir bürokrat, müdür bey gelinceye dek beni bırakmadı. Çay da umurladı.

Derken, müdür beyin de ilgisi çekiyordum. Müdür, Ardavan kökenli hemşehrimiz. Başbakanlık Uzmanı. Resat Çelik'i çağırıyor. Abana üzerine konuşuyor. Amatör bir araştırmacı olmam ilgilerini çekiyor. Ankara bürokratları çok iyi davranıyorlar. Ticari Sokak, Sultanahmet, İstanbul adresindeki Osmanlı Arşivlerine başvurmam gerekiyormuş. 1956-59 yıllarında (okuldan ayrılınca) İstanbul, Çarşafolu'nda basım işlerinde çalışmışım ama, o zamanlar araştırmalara ilgi duymuyordum.

Yeniden Kızılay'a dönüyordum. Galeri Kitabevinden geçen yıl kimi kitap ve dergiler istemiştin. Parasını da vaktimistim. Gittim, istediğim kitapların çoğu yoktu.

Belleten Dergisi almak için Dil Tarih Coğrafya Fakültesine uğruyordum, beni Türk Tarih Kurumuna yönlüyorlar. "Al götür, tüm seriler 630 bin TL" diyorlar. Dergiyi abone de oluyordum. Ama kitaptan kalın bir dergi.

Doğruca, Ankara Kalesi eteklerindeki Anadolu Medeniyetleri Müzesine koşuyordum takıyile.

Gerçekte dünyada benzeri bulunmayan bir kültür hazinesi. Ankara'ya yolu düşenlerin görmelerini öneririm.

Aksama doğru (saat 17'de) yine otobüsle İstanbul'a hareket ediyordum. Ötu Garda beklemekten bilet buldum.

Gerede'de, Kastamonu yolu ayrımının karşısında yemek molası verildi. Geçen yolculuklardan bildiğim turistik eşya satan dükkana koşuyordum. Kapalı Biraz sonra açıldı. Namaza gitmiş adam. Michel Angolo'nun Musa yontusu kopyasını alıyordum. Elinde vasa var. Bir önceki gelişimde Venüs'ü almıştım.

Çok sayıda yapıtta döndüm Ankara'dan.

8 Temmuz sabahı Sultanahmet'e koşuyordum. Elimle koymuş gibi Osmanlı Arşivine idariyordum. Ama ben ne "Osmanlıca" biliyordum ne de Arap abecesi.

Az sayıda "Yeni Türkçe" defterlerden birinde işime yarayacak belgelere rastlıyordum. Bolu Eyaleti, Gölolu kazasına ilişkin bilgiler. Tarih, hicri 1260. Gölolu Kazasının Evranyesi, İşi, Yemeni. Çatalzeytin, Mamlay, Bayramgazi, Dağ ve Sinciros divanlarının "müslüman ahalisinin emlak, arazi ve temettüleri" üzerine açıklamalar var.

Bizim Rahmetli Arkeologumuz Ahmet Gökçüoğlu, Paphlagonia'ya yaptında Abana ve Orta Karadeniz kıyılarında yerleşik düzene geçişimizi (Kastamonu Salnamesine dayanarak) hicri 1284 olarak gösteriyor. Bunda (yükartık kaynağa göre), en azından 24 yıllık bir yanlış var. Üstelik, Bolu'dan Kastamonu'ya geçişimize değinilmiyor.

Hep "Abana" diye tutturmuşuz. Uzun yıllar Gölolu (daha sonra İnebolu) ilçesine bağlı kalmışız. Böyle bir kaynağa ilk kez rastlıyoruz.

Osmanlılar yalnızca Müslümanlardan vergi alıyordu. Bizim kıyılarımıza Müslümanların yerleşmesi, Hacı Yüzbaşıoğullarının Abana'ya zeamet ve icar işleri için atanmasıyla mı başlıyor? Oyle ya, 1260 yıllarında (Müslüman oturmadiğında olacak) Abana adı geçmiyor.

Gerçi biz daha bu araştırmaların başlangıcındayız. Kültürümüzü ve tarihimizi yakalayabilmemiz için daha bizim kööörlerin altından çok suların geçmesi gerekiyor.

Bukadar adamımız var İstanbul ve Ankara'larda. Çoğunun boş zamanları da olur. İşte size (puçları) En azından yüksek okul bitirmişler, varlarına bir "eski yazı", bileni de alıp araştırmaya merkezlerimizde, kitaplıklarımızda bu kervana katılmalıdırlar. Bu kurumlar herkese açıktır. Kapıdaki görevliye nüfus cüzdanını veren kişi, istediği daldaki araştırma yapılabilir.

Bu konular kimsenin ilgisini çekmiyor. Orta Karadenizli okumuşlar, biraz kendimizi yararsak, hep beraber bu bilmeceyi çözebileceğiz.

Atasoylarımız kimlerdir? Biz bu kıyılara ve köylerimize ne zaman yerleştik? Nereleden geldik?

Kimbilir, yakın zamanda arşivlerdeki bilgiler bilgisayara verilecek de, aradıklarımızı kolayca bulabileceğiz. Biz ancak o zaman çağ atlayabileceğiz!

Yoksulluk içinde burakılmışız. Limanlarımız yat limanı olmuyor. Sandal devinde kalmışız. Yollarımız bozuk. Aşhan evlerimize betonarmeye dönüşüyor.

Kimse değer vermez de, her yıl ilzine geldiğinde, kör topal yollara düşüp, toplayabildiğim, derleyebildiğim bilgileri, gördüğünüz gibi bu gazetede depreştirip duruyorum. Aslında ekip işidir böyle işler. Bir başıma üstesinden gelebileceğim iş değil.

Değil mi ki, beklemediğimiz bir zamanda Orta Karadeniz'in sularında arkeolojik anforaları da bulduk, bir gün aştığımız neslimizi de öğreneceğiz. Bu bir zorunluluktur.

Salim YILMAZ

abana DAN MEKTUP VAR

Geçen ayki mektubumuzda, "adreslenmeyi yetiştirebilmek, bildirimi doldurmayan okurlarımıza gelecek sayımız yollanmayacaktır" demiştik. Sürdürün bildirilerinin İstanbul Temsilciliğimize yollanmasını daha önce istemiştik.

İstanbul'dan bana verilen bilgiye göre, Abana'dan yalnızca 4 kişi sürdürün bildirimi doldurmuş (Mustafa Can, İsmail Yalvaç, Erdal Beçet ve Halil Ketenci). Öteki yerlerdeki isteklere bakarak, bunda bir yanlışlık olduğu kuşkusuz. Bildiriminin Abana'da bir yerde alkonulduğu anlaşıyor. Yukarıda adlarını verdiğimiz 4 okurumuz dışında bildirimi dolduranlar, ad ve adreslerini Foto Engin'e yazdırırlarsa, kendilerine gazete yollamayı sürdüreceğiz.

Bu sayımız da eski (bildirim öncesi) okurlarımıza yollanıyor. İlk kez bu yıl bildirimi dolduran okurlarımıza bu sayımız, geçen sayımızla beraber (iki gazete olarak) postalanacak. Bu okurlarımızın gazeteleri eski okurlarımızdan bir iki gün arıyla postalanabilir.

Görkem'in "basım ve yayımı" bölümüne genç mühendis Hüseyin Evçimen yönetecek (Abanalı değil). Arkadaşımız bilgisayar öğrenmeye başladı. Gazetemizin sürdürüm işlerini de Hüseyin Evçimen üstlenecek. Sürdürümcülerimize ilişkin bilgileri bilgisayara vererek, bundan sonraki değişikliklerin daha sağlıklı ve hızlı yapılabilmesi sağlanacak. Yakında, gazetemizin dizgisi de bilgisayara yapılacaktır.

Son kez uyuyoruz, Abana köyleri dışındaki sürdürüm bildirimi doldurmayan Abanalılara gelecek sayımız kesinlikle yollanmayacaktır. Bundan sonraki yazılı başvurular bildirimi yerine geçecektir (telefonla yapılan başvurular sayılmaz).

Görkem'in İstanbul'daki yeni basım ve yayımı çalışmaları uygun değil. Yalnızca makine alıverişine yetedi. Okumazdaki aylarda uygun bir yer sağlanarak, basım ve yayımı tam olarak çalışmaya başlayınca gazetemiz de iyi bir düzene girecek.

İstanbul'da İsvç arasında kimi yazılar telefakla ulaştırıldığından, yazarlarımızın ve haber derleyen arkadaşlarımızın yazı kâğıdında 1 cm kadar boşluk bırakmalarını dileriz (Türkiye'de kullanılan kâğıtlar, uluslararası ölçülerden birkaç mm geniş olduğundan, bu uygulama gerekli).

Abana'dan son haberleri yine alamadık. Bu yüzden sayım sonuçlarını da bu sayımızda veremiyoruz. Bu duruma iyice alışık sayılır. Gömülü (parasal çıkar beklemeyen) bir haberci bulabilene dek haber kırsılığımız sürecektir.

Hayati Tahsin YILMAZ
(Möbölal İsvç, 1 Kasım 1990)

abana

SIYASAL GAZETE

HER AYIN BAŞINDA ÇIKAR

KURULUŞU
25 Ocak 1970

ÇIKARAN
Tahsin YILMAZ

GENEL YAYIN
YÖNETMENİ
Hayati Tahsin YILMAZ

YAZI İŞLERİNDE
SORUMLU YÖNETMEN
Fevzi KÖSE

İSTANBUL
TEMSİLCİLERİ
Ender YORGANCI
Mehmet ÖZTÜRK

ADRES
ABANA GAZETESİ
37 970 ABANA
Telefon: (4664) 1068

İSTANBUL
TEMSİLCİLERİ
Tahsildar Sokak, 5
KÜÇÜKPAZAR
Telefon: (1) 513 42 32

SÜRDÜRÜM
HER İSTEYENE
PARASIZ YOLLANIR
(Yurt dışına Yollanmaz)

DİZGİ VE BASKI
GÖRKEM BASIMEVİ
Telefon: (1) 539 72 15
İSTANBUL

MAHALLE YOLLARININ BAKIMI YAPILDI

DEVLET HASTANESININ YENI YOLU DA ONARILDI

İlçemizin mahalle yolları, kış öncesinde bakımdan geçirildi.

Kamusal doküman yolların bozuk yerleri onarıldı. Ayrıca Devlet Hastanesi-

nin yeni yolu tümüyle kulla-

nılır duruma getirildi. Taşı-

lar bu yeni yoldan gidip gelmeye başladı.

MERKEZ CAMİSİ ONARILDI

İlçemiz Merkez Camisi (Eski Cami) ya da Hacı Ahmet Camisi) onarımına alındı.

Onarım, ilçe müftülüğünün ve kimi iyiliksever yurttaşlarımızın girişimi sonucu

Vakıflar Genel Müdürlüğünce eksiltme açılarak başlatıldı.

Eksiltmeyi 150 milyon TL ile ERKA AŞ aldı.

Onarımın kısa sürede tamamlanacağı söyleniyor.

ÇAMLIK'I GENÇLER İŞLETECEK

Haciveli Çamlık dinlenme yeri, belediye çalışanları ve işçi olarak çalışan üniversiteli gençlerin çabalarıyla tamamlanıyor.

Alan temizliği ve sosyal hizmet kuruluşunun yapımında da çalışan gençler, buranın geliştirilmesini da üstlenmek istediklerini belediye başkanından istediler.

Gençlerin, bu konuda başkanından söz aldığı bildiriliyor.

ANKARA'DA KASTAMONU KORULUĞU KURULACAK

Ankara'da, Yenışehir, Ziya Gökalp Caddesi, Sağlık Sokak, 65/6'da bulunan Kastamonu Yardımlaşma ve Kalkınma Derneğinin (tel: 133 81 82), garetimize yol-
ladığı 19 Eylül tarihli "basın bülteni"nde yer alan

yeni girişimlerini özetliyor.

KASTAMONU KORULUĞU KURULUYOR

Dernekle Ankara Belediyesi arasında yapılan ön anlaşma gereğince, belediyece derneğe verilecek bir alanda Kastamonu Korulduğu kurulması kararlaştırıldı.

Ankara Büyükşehir Belediyesi Başkanı Murat Katayalcın'ın temsil ettiği derneğe gelen Y. Muh. Ergün Keleş, Dernek Genel Yazmanı Bekir Kara ile bu konuyu görüşerek kimi ön kararlar aldılar.

Bu konuda bir açıklama yapan Dernek Başkanı Ahmet Yüksel, dernekle belediye arasında yapılacak anlaşmanın yerinin belirlenmesi, yerin iş makineleriyle işlenmesi, fidan sağlanması, dikime ilişkin teknik yardım, dikim alanının korunması vb konulara çözüm arandığını söyledi.

Yapılan ön anlaşma gereğince, dernek işgücü sağlayacak ve koruluğun bakımını üstlenecektir.

ETLİ EKMEK

Ankara'daki Kastamonuluların yoğun istekleri sonunda, dernek lokalinde cumartesi ve pazar günleri etli ekmeğin yapılmasına başlandı.

Kastamonulu bir bakanın yaptığı yemsel Sıyama etli ekmeğine ilgi oldukça çok. Dernek lokalinde yeterli yer bulunmaması nedeniyle etli ekmeğin yemeden geri dönenler de oluyor.

KADINLAR KOLU

Dernek içinde "kadınlar kolu" kuruluyor.

Bu istek kadınlardan geldi. Özellikle son haftalarda cumartesi ve pazar günleri derneğe gelen kadınların çokluğu ilgi çekiyordu.

YAVUZ YAMAN'LA

Konuşan Salim YILMAZ

- Kendinizi tanıtır mısınız? Efsulim, ben Yavuz Yaman. Kastamonuluyum. Kastamonu Tarihi'nin yazarı Talat Mümtaz Yaman'ın büyük oğluyum.

- Kardeşinizi biliyoruz; Yılmaz Yaman.

- O da geçenlerde buradaydı.

- Siz, uzun süredir Abana ya geliyorsunuz. Ne zamandan beri geliyorsunuz?

- 1953'ten beri.

- Oyleyse Abana'nın en eski konusunuzdur.

- Evet öyle. Bildiğiniz gibi, o zamanları karayolu yoktu. İnşaat ya kadar otomobilimizle, oradan da deniz motoruyla geliirdik.

- Her yıl gelir miydiniz?

- Gelirdik.

- Şimdi eviniz var ama o zaman yoktu. Nerede kaldınız?

- Panسیونlarda kaldık. Yıl da 15-20 gün hafta bir ay kaldık. Kardeşim Yılmaz'la sıra ile tatilimizi burada geçirirdik.

- Sonra villa yaptınız.

- Oyle oldu. On beş yıl kadar oluyor evi yaptım. Böylece Abana'ya iyice yerleştik.

- Kastamonu'da ne iş yapıyorsunuz?

- Ticaret yapıyoruz. Otomatizasyon, fotoğraf makinaları falan. Ama üç dört yıldır ben ticareti bıraktım. Emekli ettim kendimi.

- Şimdi babanızdan söz edelim. Ben, Rahmetli Talat Mümtaz Yaman'ın kitaplarını okudum. Ama, Kastamonu tarihi üzerine araştırmalar yaptığınız kaynaklardan biliyorum.

- Babam, demin de söylediğim gibi, Kastamonu Tarihi'nin yazarı. Daha birçok eserleri var. Osmanlı tarihi üzerine eserleri var. Kastamonu Manifi' adlı bir kitabı var. Kastamonu Halk Sözi Kemali adlı bir kitabı var. Kastamonu Halk İnanmaları diye birçok pekinde bir kitabı var. Toplam 15 kadar kitabı var.

- Babanızın kısaca yaşamı? Babam, Dil Tarih Coğrafya Fakültesinden mezun. Uzun yıllar Diyarbakır, Hatay ve Zonguldak'ta milli eğitim müdürlüğü yaptı. En son görevi Kastamonu İlçe Müdürüydü. Emekli olduktan sonra ticarete başladı.

- Siz, babanızın başlattığı ticareti mi sürdürdünüz?

- Evet. O İstanbul'da, yedek parça üzerine ithalatçı firmada kurmuştu.

- Hangi yıl kaybettik babanızı?

- 1975'te.

- Şimdi ben size bu soruyu sormak istenirdim ama, geçen yıl kaybettığınız oğlunuza değinmek istiyordum. Onun adı da Talat Mümtaz Yaman'dı.

- Allah hiçbir ana-babaya göstermesin. Geçen yılın Nisan ayında kaybettik biricik oğlunuzu. Allah dayınamızın göstermesin böyle acıyı.

- Sörf yaparken süttüğümleri öğrendik. Nasıl olmuştuk kaza?

- İstanbul'da, Kilyos açıklarında oldu maalesef. Sörf yaparken sörfün yelkeni dağıyor. Dinlemek için sörfün üzerine yattınız, söğükten ölüyor.

- Yavuz'da kinise yok muymuş?

- Yokmuş. Kıyıda çok acıkmış. Lodos da çıkmış, 60 mil kadar kıydan atmış.

- Başka çocuğunuz yok mu?

- İki kızım var, İki de evli. Tamiri onları büyüttüm. Rahmetli oğlunuzun Abana kıyılarında da sörf yaptığını biliyoruz.

- Burada da çok açıklara giderdi. Bir bayram günü, gelip geçen gemilerle bayramlamak için çok açıklara çıktığını hatırlıyorum.

- Profesyonel bir sörfçüydü oyleyse?

- Türkiye şampiyonlukları var. Esin içi kupa ve madalyalarla dolu. Otomobil raliciliği de vardı. İnsan olarak da çok iyiydi.

- Sanıyorum okuyordunuz.

- Bu yıl makine mühendisi çıkacaktı. Çok iyi Fransızca ve İngilizce biliyordu.

- Siz her yıl dinleceğinizi Abana'da geçiriyordunuz. Vee di Beyle (İlhan) yaptığınız söyleyişe ona da söyledim, sizin yazıma bakarsınız, dinlenişiniz bambaşka. Kendi yazımanızı yapıyorunuz.

- Abana'da kendi yaşamı yapıyor.

- Oyle oluyor.

- Bir Abana'da de iç içeyiz. Bahçecilerden dostlarımız var. Benim de bir deniz motorum var, balığa çıkıyorum.

- Kişisel olarak Abana'dan bir tedirginliğiniz var mı?

- Çiçeklerimizden başka hiçbir şikayetim yok. Abana'dan çok memnunuz.

- Çiçeklerimiz.

- Çiçeklerimi yapıyorlar.

- Çocukları yapıyorlar?

- Çocuklar değil, usular! İnanır mısınız, İstanbul'dan getiriyorum bu çiçekleri. Fide getiriyorum. Bir hafta sonra da 600 km den İstanbul'dan ulaşmaya geliyorum, bir de bakıyorum ki, kimselerinin yerlerinde yeller esiyor!

- Çiçekleri ini koparıyorlar?

- Kökünden çıkarıyorlar! Ben marita, maında yaza hazırlık için geliyorum, çiçek getiriyorum. Çiçeklerimi tam tufu-
yor, acıyor ama sonraki gelişimde göremiyorum yerlerinde. Tek şikayetim bu.

- Sanıyorum bundan Abanaların haberi yoktur.

- Elbette yoktur.

- Bu konuşma gazetede çıksın sanırım önlem alınacaktır. En azından bekeçilerin bu bahçeyi de gözlemlerini sağlar.

- Çiçek, evlat gibidir.

- Elbette. Sizin bahçenizin çiçekleri ve düzeniyle Abana olarak övünüyoruz.

- Rica ederim.

- Bu söyleşi nedeniyle size teşekkür ediyor, esenlikler diliyorum.

GELECEĞİNİZ ELLERİNİZDEDİR

(Bazı 8'ler)

O bilgileri edinilebilir için ne yapıyorlar. Bir ve tasarımı olanlar, kendi aralarında düşünce birikimi oluşturmaya çalışıyorlar mı? Tasarımları, öteki Abanalılara yeterince duyurabiliyorlar mı? Duyurmak için kullandıkları araçlar nelerdir? Aynı tasarımla birbirleriyle tartışabiliyorlar mı?

Ya da bunların tümü evlerde tv karşısında, kahvelerde domino, tavla, kâğıt oyunları arasında dedikoduyla karekik söyleyen ve Mesih bekler gibi Abana'ya kurtaracak olanları bekleyen; katılan ve yapan değil, izleyen Abanalıların beceremeyebilecekleri işler mi? Gençlerin girişimciliklerini, düşüncelerini dedikodu kışkırtmalarıyla altıdan büyükerin dünyası, yarın, Abanalıların kendi yaratıları olmayan tasarımlarınca, kurtarıcıların kâr alanına dönüştürdüğü Abana'da, gençleri geçmişi öğlen duyan yaşlılar olarak yaşar durumda bırakmak istemiyorlar mı?

Ya da anı alan Üsküdar'ın geçmişi mi? Elinde parası olan beton yığınlarını dikiyorsa, kendi tasarımını Abana'nın tasarımını durumuna dönüştürüyorsa, "Abana'ya geçmiş olsun" diyorlarsa.

Yaklaşımın kötümserliği açık. Ancak, kapitalizmin girdiği yer ister ilkel, ister çağcıl biçimlerde olsun, talan ettiğini gören bir 20. yüzyıl insanı olarak bunları belirtmek kaçınılmazdır. Bu yüzyıl, bize şu gerçeği armağan etti: Kurtarıcıları, kendilerini kurtarıcı!

Türkiye'yi on yılda bir kurtarıcıların, pastanın ağını yiyen kalabalığı, her kurtarıcıta nasıl daha kötü duruma sokup pastanın büyük dilimini yiyenleri koruduğu ortada. ABD'nin Ortadoğu'ya Küveyt'i kurtarmak için girdiğine inanılır bugün de var mı ABD, kendi topraklarının korumasını okyanus ötesi güçlere bırakmış; T-5 petrol yeshim kavgörü hatırına değil. Panama, Granada ve Liberya da olduğu gibi, dünya önderi olduğunu kanıtlamak ve ekonomik çıkarlarını (Irak gibi) silah zoruyla artırmak için Ortadoğu halklarının yaşamına girdi. Kurtarıcılık gösterisi, baskı ve egemenliğin "yav"latla giylenildiği örnek bir olaydır.

Bunca yaşanan olaylardan sonra, kurtarıcıların kurulmasının yollarını bulmak; yaşadığımız kentleri, yaşam koşullarını, ekimlerini, geleceğinizi kurtarmamız yollarını aramak ilk adım olabilir. Daha açılma kaçınılmazdır. Kapitalizm, istemek de, üretmek de kâr alanları daraldıkça ve yeni açılacak dünya tasarımı elle tutulur gözle görülür duruma gelmedikçe, yeni kâr alanları bulacaktır.

Sorun şu: Yaşamın, toplumun ve insanın değişimine tutucu tepkiler göstermeden; değişimin içinde yer alarak, gündelik yaşamı iyileştirmelerle yetinmeden nasıl daha köklü dönüşümlere yönelebiliriz? Bu, gelişkin, çağcıl ve eşitlikçi bir toplum tasarımının ilk sorusudur.

Gelişmiş toplum örgütlü toplumdur.

Ender YORGANCI

